

Formanden:

Så er der tre korte bemærkninger indtegnet. Hr. Holger K. Nielsen, hr. Frank Aaen og hr. Jes Lunde.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Man får jo helt tårer i øjnene, når man hører ministeren tale om venstrefløjens såkaldte børnesygdomme.

Til finansministeren: Vi har ikke på noget tidspunkt sagt, at fordelingsvirkningen var i orden i regeringens forslag. Vi har konstant sagt, at den ikke var i orden, ikke mindst fordi vi ikke kan se nogen mening i, at der skal gennemføres de her tiltag over for de lavtlønnede i en situation, hvor de velstillede får store skattelettelser, og hvor den kongelige danske socialdemokratiske regering vil have gennemført, at de boligejere, der ejer boliger på over 1,6 mio. kr. i værdi, skal have en lempelse af deres lejeværdi. Det ser vi overhovedet ingen grund til.

Og med hensyn til den dér snak om partitaktik, så lad os dog få det her på det rene. Det, vi har oplevet i aften hos regeringen, er jo en omgang partitaktik. Det er jo en regering, der har været fastlåst, har været lammet af taktik regeringspartierne imellem. Det er jo den sørgelige sandhed i alt det her.

Og så synes jeg, det næsten er endnu mere sørgeligt, at finansministeren så kører det over på venstrefløjens såkaldte børnesygdomme. Finansministeren ved udmærket godt, at der har været åbninger fra venstrefløjens side i løbet af i dag, fra SF, fra Enhedslisten. Finansministeren ved udmærket godt, at hvis regeringen havde haft vilje til reelle forhandlinger, så kunne man være kommet ganske langt.

Finansministeren ved godt, at han fra de borgerlige, fra De Konservative og Venstre, hele dagen har hørt arrogance, har hørt modstand, har hørt bemærkninger, der går i den stik modsatte retning end det, regeringen burde gå efter. Det ved finansministeren godt. Finansministeren har hørt hr. Uffe Ellemann-Jensen, har hørt Venstre og De Konservative puste sig op efter debatten her i aften, og så skal vi sidde og høre på noget om venstrefløjens børnesygdomme!

Godt nok er det sent, men man skal alligevel høre meget, før ørerne falder af. Nu får jeg snart lyst til at komme hjem og sove – det må jeg altså indrømme – for det her er næsten for meget at skulle høre fra den nuværende regering. Det,

vi har oplevet i aften, er partitaktik, det er, at regeringen vil binde sig til Centrum-Demokraterne, at Socialdemokraterne og De Radikale ikke kan finde ud af det. Det er en miserabel forestilling, og resultatet, er jeg bange for, bliver nok så miserabelt.

Formanden:

Hr. Frank Aaen og derefter hr. Jes Lunde.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Finansministeren kunne jo give det indtryk, at vi undervejs havde givet forskellige meldinger til regeringens udspil. Det er jeg sådan set ked af. Vi plejer sådan set ikke at få sådanne fejlagtige oplysninger fra regeringen om, hvad der er vores positioner, vi plejer sådan set nærmest at være kendt for, at det, vi har sagt åbent, også er det, vi har sagt ved forhandlingerne. Sådan har det også været denne gang, og vi har hele tiden haft bestræbelser, der gik ud på, at de svage ikke skulle betale for de riges forbrug, og at de skattelettelser, der er blevet givet til de øverste indtægter her i landet, ja, de skulle annulleres.

Det får mig lige til at pege på en rolle, der ikke har været så meget fremme i debatten: CD's rolle i det her. CD's rolle i, hvorfor vi er kommet i den her situation, er nok et studium værd, for der har faktisk igennem lang tid været flertal i Folketinget for at annullere f.eks. skattelettelsen med det skrå skatteloft, der næste år får 2 mia. kr. til at fosse ud af statskassen og give et luksusforbrug oppe i toppen. Og grunden til, at det har været så svært at finde løsninger på problemet, har været, at CD har holdt fast i skattereformen og villet sikre de rige en skattelettelse, og i sidste omgang blev Robin Hood-elementet, der var i det oprindelige udspil fra regeringen, taget ud.

Jeg vil sige, at det er en meget slet social profil, CD kommer ud med efter det her.

Formanden:

Hr. Jes Lunde og derefter hr. Kim Behnke.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Regeringen har jo forhandlet til to sider om den her sag. Den har mødt to parter. Den har mødt en højrefløj, som har sagt nej til bunden opsparring, og så har den mødt en venstrefløj, som har sagt ja til bunden opsparring, men at den skal være mere social.